

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL ĮGALIOJIMŲ SUTEIKIMO IR ATVEJŲ, KAI UŽSIENIEČIAMS LEIDŽIAMA APSIGYVENTI LAIKINO APGYVENDINIMO VIETOSE NEATLYGINTINAI, NUSTATYMO

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (2024 m. gegužės 30 d. įstatymo Nr. XIV-2673 redakcija) 3 straipsnio 7 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Įgalioti Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministeriją nustatyti:

1.1. atvejus, kai Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – Įstatymas) 3 straipsnio 7 dalyje nurodytiems užsieniečiams savo lėšomis gali būti leista laikinai apsigyventi laikino apgyvendinimo vietose, jeigu jose yra laisvų vietų, ir šių užsieniečių apgyvendinimo tvarką bei sąlygas;

1.2. Įstatymo 3 straipsnio 7 dalyje nurodytų užsieniečių laikino apgyvendinimo tvarką, kai šio nutarimo 2.1 papunktyje nustatytais atvejais šiems užsieniečiams leidžiama laikinai apsigyventi laikino apgyvendinimo vietose neatlygintinai.

2. Nustatyti, kad:

2.1. Įstatymo 3 straipsnio 7 dalyje nurodytiems užsieniečiams leidžiama laikinai apsigyventi laikino apgyvendinimo vietose neatlygintinai šiais atvejais:

2.1.1. kai užsienietis, kuriam Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Migracijos departamentas) sprendimu nuspręsta nesuteikti prieglobsčio Lietuvos Respublikoje (toliau – prieglobstis) ir išduoti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas laikinai gyventi) Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkto pagrindu, šiame papunktyje nurodyto sprendimo įsigaliojimo dieną gyvena laikino apgyvendinimo vietoje, – ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo šiame papunktyje nurodyto sprendimo įsigaliojimo dienos;

2.1.2. kai užsienietis, kuriam Migracijos departamento sprendimu panaikintas suteiktas prieglobstis ir išduotas leidimas laikinai gyventi Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkto pagrindu, šiame papunktyje nurodyto sprendimo įsigaliojimo dieną gyvena laikino apgyvendinimo vietoje, neturi savo gyvenamosios vietos ir jo su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos yra mažesnės už Įstatymo 71 straipsnio 7 dalyje nurodytą valstybės remiamų pajamų dydį, – ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo šiame papunktyje nurodyto sprendimo įsigaliojimo dienos;

2.1.3. kai pažeidžiamas asmuo, kaip jis apibrėžtas Įstatymo 2 straipsnio 18² dalyje (toliau – pažeidžiamas užsienietis), kurio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas buvo sustabdytas dėl Įstatymo 128 straipsnio 2 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų aplinkybių, sprendimo išsiųsti jį iš Lietuvos Respublikos vykdymo dieną gyvena laikino apgyvendinimo vietoje, neturi savo

gyvenamosios vietos ir jo su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos yra mažesnės už Įstatymo 71 straipsnio 7 dalyje nurodytą valstybės remiamų pajamų dydį, – ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo sprendimo sustabdyti sprendimo išsiųsti jį iš Lietuvos Respublikos vykdymą įsigaliojimo dienos;

2.1.4. kai užsienietis, kuriam suteiktas prieglobstis ir nebeteikiama Lietuvos valstybės parama integracijai, staiga netenka gyvenamosios vietos dėl stichinės nelaimės ar dėl kitos nuo jo nepriklausančios priežasties ir jo su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos yra mažesnės už Įstatymo 71 straipsnio 7 dalyje nurodytą valstybės remiamų pajamų dydį, – ne ilgiau kaip 1 mėnesį nuo jo apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje dienos, o jeigu užsienietis yra pažeidžiamas užsienietis, – ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo jo apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje dienos;

2.1.5. kai užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytu pagrindu, pasibaigus Įstatymo 94 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytam laikotarpiui, staiga netenka gyvenamosios vietos dėl stichinės nelaimės ar dėl kitos nuo jo nepriklausančios priežasties ir jo su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos yra mažesnės už Įstatymo 71 straipsnio 7 dalyje nurodytą valstybės remiamų pajamų dydį, – ne ilgiau kaip 1 mėnesį nuo jo apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje dienos, o jeigu užsienietis yra pažeidžiamas užsienietis, – ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo jo apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje dienos;

2.1.6. kai užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkto pagrindu, negyvena laikino apgyvendinimo vietoje, staiga neteko gyvenamosios vietos dėl stichinės nelaimės ar dėl kitos nuo jo nepriklausančios priežasties ir jo su darbo santykiais Lietuvos Respublikoje susijusios pajamos yra mažesnės už Įstatymo 71 straipsnio 7 dalyje nurodytą valstybės remiamų pajamų dydį, – ne ilgiau kaip 1 mėnesį nuo jo apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje dienos, o jeigu užsienietis yra pažeidžiamas užsienietis, – ne ilgiau kaip 3 mėnesius nuo jo apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje dienos;

2.1.7. kai šio nutarimo 2.1.1–2.1.6 papunkčiuose nurodytais atvejais užsienietis yra nelydimas nepilnametis užsienietis, kuris, gyvendamas laikino apgyvendinimo vietoje, sulaukia pilnametystės, – kol jis mokosi pagal bendrojo ugdymo programą ar pagal formaliojo profesinio mokymo programą arba studijuoja aukštojoje mokykloje pagal studijų programą, įskaitant akademinį atostogų dėl ligos ar nėštumo laikotarpį, iki formaliojo profesinio mokymo programos ar studijų programos pabaigos, bet ne ilgiau, nei iki jam sukaks 24 metai, ir laikotarpiu nuo bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo arba studijų programos baigimo dienos iki tų pačių metų rugsėjo 1 dienos, bet ne ilgiau, nei iki jam sukaks 24 metai.

2.2. šis nutarimas, išskyrus 1 punktą, įsigalioja 2025 m. sausio 1 d.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras